

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322200539
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322200539.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej v právnej veci žalobcu: A. B. B., nar. X.X.XXXX, C. D. XXXX/X, XXX XX E., zastúpeného JUDr. Jánom Vrbom, advokátom, Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, IČO: 33842388, proti žalovanému: F. G., nar. X.X.XXXX, XX. XXXXXXXX XXXX/X, XXX XX Humenné, o späťvzátí návrhu žalobcom po rozhodnutí súdu prvej inštancie rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 11C/14/2022-205 zo dňa 12.1.2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 11C/14/2022-205 zo dňa 12.1.2023 zrušuje a konanie zastavuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný vypratať trojizbový byt č. XX o výmere 78,80 m² na X.poschodí bytového domu súpisné č. XXXX, postaveného na parcele registra C parc. č. 3987 o výmere 273 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvoria, parcele registra C, parc. č. 3988 o výmere 272 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvoria, parcele registra C, parc. č. 3989 o výmere 269 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvoria na H. XX.C., evidovaný Okresným úradom Humenné, Katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, obec E. a katastrálne územie E., a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, bez bytovej náhrady.

II. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Podľa súdu prvej inštancie je v prejednávanej veci nespornou skutočnosťou, že dňa 6.2.2016 strany sporu uzavreli Zmluvu o nájme bytu, na základe ktorej žalobca ako prenajímateľ prenajal žalovanému ako nájomcovi trojizbový byt nachádzajúci sa na X. poschodí na ulici XX.C. I. X v Humennom. V zmluve bola dohodnutá doba nájmu do 31.1.2017. Taktiež je nesporné, že žalovaný užíva byt aj po tomto dátume.

3. Žalovaný počas konania poukazoval na odôvodnenie uznesenie KS v Prešove sp.zn. 19Co/42/2021-106 zo dňa 19.10.2021, ktorým KS v Prešove potvrdil uznesenie OS Humenné sp.zn. 7C/21/2021-75 zo dňa 18.8.2021, pričom z odôvodnenia uznesenia KS v Prešove vyplýva, že v danej veci malo dôjsť k obnoveniu nájomného vzťahu konkludentne na rovné obdobie, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

4. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukazuje na Občiansky zákonník, Veľký komentár, Imrich Fekete, 2. diel. str. 2019. „V ustanovení § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka je upravená možnosť obnovy resp. predĺženia nájmu na základe nevyvrátiteľnej domnienky konkludentného obnovenia nájomného vzťahu, ak sú splnené podmienky uvedené v tomto ustanovení. Konkludentné obnovenie nájomného pomeru (relocatio tacita) sa nevzťahuje na nájom bytu, pretože ustanovenie § 710 ods. 2 OZ to zakazuje.“

5. Súd prvej inštancie opätovne poukazuje na Občiansky zákonník, Veľký komentár, Imrich Fekete, 2. diel. str. 2113. „Ak nájomca užíva byt aj po skončení doby nájmu, prenajímateľ môže podať návrh na vydanie veci (bytu) alebo návrh na vypratanie nehnuteľností (bytu).“

6. Ustanovenie § 676 ods. 2 OZ, ktoré počíta s konkludentným obnovením nájomného pomeru ak prenajímateľ nepodá na súd niektorú v tomto ustanovení uvedenú žalobu do 30 dní sa na nájom bytu nevzťahuje.

7. Nájom bytu sa teda neobnoví, ak ho po uplynutí nájmu nájomca užíva a prenajímateľ proti nemu nepodá návrh na vypratanie bytu. Zákon tým rešpektuje zásadu zmluvnej voľnosti vo vzťahu medzi nájomcom a prenajímateľom.

8. V prejednávanej veci strany sporu uzavreli Zmluvu o nájme bytu na dobu určitú od 6.2.2016 do 31.1.2017. Pretože k obnoveniu nájomného vzťahu a to ani konkludentne nemohlo dôjsť, z dôvodu že ustanovenie § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka to zakazuje, nájomný vzťah v danej veci zanikol dňom 31.1.2017.

9. Z týchto dôvodov súd žalobe s poukázaním na ustanovenie § 126 Občianskeho zákonníka vyhovel, pretože žalovaný užíva byt žalobcu bez platne uzavretej nájomnej zmluvy.

10. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

11. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalovaný včas odvolanie.

12. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 4.7.2023, t.j. v lehote, keď ešte súd nerozhodol o odvolaní, zobral žalobca celý svoj návrh v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaný dňa 30.6.2023 vypratá sporný byt a z toho dôvodu odpadol právny záujem v prejednávanej veci na vypratanie bytu.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení k späťvzatiu návrhu s týmto nesúhlasil a žiadal odvolací súd, aby späťvzatie žaloby nepripustil z dôvodu nesúhlasu z vážnych dôvodov, s poukazom na Článok 5 CSP, podľa žalovaného došlo k zjavnému zneužitiu trestného práva v konaní, o ktoré sa žalobca opiera a ktoré ako dôkaz údajného „dobrovoľného“ vystaňovania z predmetného bytu manipulatívnu a zavádzajúcou interpretáciou výpovede žalobcu úmyselne odvolací súd zavádza tým, že nepravdivo uvádza obsah výpovede žalovaného pred týmto súdom, ku ktorému malo dôjsť v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. XXX/XX/XXXX.

14. Žalovaný poprel, že by dal písomný sľub, ktorým sa zaväzuje v lehote do 30.6.2023 opustiť nájomný byt, ktorý spoločne užíva. Písomný sľub bol podľa žalovaného výhradne v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Tento písomný sľub podľa žalovaného neobsahuje žiaden záväzok vypratať sa zo samotného bytu, ktorý užíval ako svoje obydlie do doby, než spolu so svojou rodinou spôsobom odporujúcim zákon bol donútený z neho sa vystaňovať.

15. V ďalšom žalovaný poukázal, že v trestnej veci vedenej pod sp. zn. XXX/XX/XXXX dňa 11.6.2023 sudca pre prípravné konanie len na základe zbežného obsahu v skutkovej vete OČTK, vyšetrovateľa J. J. K. E. L. a prokurátora J. M. K. E. E., ktorí zo skutkovej vety zámerne a úmyselne vypustili skutkové tvrdenie žalobcu ako oznamovateľa v trestnom konaní, ktorý vo svojej svedeckej výpovedi zo dňa

11.1.2021 uviedol, že v roku 2016 predmetný byt na základe zmluvy o nájme bytu dal do nájmu na dobu určitú, a to od 7.2.2016 do 31.1.2017 žalovaného. Platnosť uvedenej zmluvy skončila dňa 31.1.2017 a od tejto doby byt užíval žalovaný bez nájmovej zmluvy len na základe ústnej dohody. Navyše túto skutočnosť, že nájmovný vzťah skončil dňa 31.1.2017 spochybňuje žalobca aj ďalšími tvrdeniami.

16. V ďalšom žalovaný poukázal na to, že Okresný súd v Humennom rozhodol, že ho a jeho manželku a syna neberie do väzby a prepúšťa na slobodu s tým, že v odôvodnení poukázal na to, že väzba nemôže byť prostriedkom, nástrojom, ktorým sa má v tomto prípade dosiahnuť „uvoľnenie bytu“, teda vysťahovať obvinených z bytu poškodeného vlastníka bytu. Odvolací súd uznesením XXXX/XX/XXXX zo dňa 19.9.2022 sťažnosť prokurátora zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Humenné. Vyslovil presvedčenie, že rozpor so zákonom, ako aj s judikatúrou najvyššieho súdu, ak príde k opätovnému (druhému) zadržaniu obvineného v tej istej veci a jeho následného vzatia do väzby iba z dôvodu, že vyšetrovateľovi, prípadne prokurátorovi to v prvom zadržaní obvinených nevyšlo.

17. Súd ich zaviazal „vysťahovať sa“ z bytu do 30.6.2023. Až dodatočne, do tej doby na súde v Humennom nevidaného nátlaku zo strany údajného poškodeného, v tom prípade žalobcu, sudca svoje rozhodnutie len telefonicky žalovaným súdom ustanovenej advokátke upresnil tak, že mal na mysli ich vysťahovanie sa z predmetného bytu do 29.6.2023 do 23:59 hod. a to z dôvodu, že podľa § 82 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa obvineným F., N. a F. O. P. G. na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, ukladá povinnosť v lehote do 30.6.2023 vysťahovať sa z bytu.

18. K tomuto, podľa názoru žalovaného, neprimeranému nátlaku na jeho osobu z dôvodu nejednoznačného a každou stranou si inak vysvetľujúceho rozhodnutia v dobe, kedy končí lehota na ich vysťahovanie z predmetného bytu len na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie, sa pripojila aj súdom ustanovená probačná úradníčka, ktorá žalovanému opakovane volala. V telefonickom rozhovore mu povedala, že ak okamžite nedonesie na súd kľúče od bytu, tak oznámi prokurátorovi, že nespĺnili súdom stanovenú podmienku a že bude na každého z nich uvalená väzba.

19. V ďalšom v podaní žalovaný poukázal na údajne nezákonný postup orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k žalovanému a jeho rodine a na nezákonný postup súdov v trestnej veci vedenej proti nemu a jeho rodine, predovšetkým na údajne nezákonnú väzbu, ktorej bol vystavený on aj jeho rodina. Rovnako tak má zato, že došlo k nezákonnému zaisteniu osobného motorového vozidla žalovaného, ako aj jeho ďalšieho majetku, a to nesprávnym procesným postupom prokurátora.

20. Na záver žalovaný upriamil pozornosť na skutočnosť, že keď meritom veci predmetnej žaloby a celého konania o vypratanie bytu, jeho vysťahovanie z bytu na základe uloženej povinnosti sudcu pre prípravné konanie nie je vypratanie bytu v zmysle Občianskeho zákonníka. Ich trestné stíhanie nie je ukončené právoplatným rozhodnutím súdu o vine a treste.

21. Žalovaný mal za preukázané, že pri jeho vyprataní bytu spolu s rodinou došlo k porušeniu práva a zneužitiu trestného práva, ktoré malo ich vysťahovanie z bytu zrealizovať ešte pred tým, než padne verdikt civilného súdu, ktorý by žalobcovi v prípade jemu nepriaznivého rozsudku mohol vyvrátiť celú jeho živú argumentáciu. Považovaná väzba nemôže byť prostriedkom, nástrojom, ktorým sa má v tomto prípade dosiahnuť „uvoľnenie bytu, teda vysťahovania obvinených z bytu poškodeného vlastníka bytu“.

22. Ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie sa podľa názoru žalovaného nesprávne vysporiadal s jeho skutkovým tvrdením o konkludentnom uzatvorení nájmovej zmluvy po tom, ako 31.1.2017 ukončila dojednaná doba nájmu na dobu určitú a táto bola predĺžená ústne, ústnou dohodou zmluvných strán tak, že bolo možné žalovanému predmetný byt užívať spolu s rodinou za dojednaných podmienok.

23. Podľa žalovaného žalobca po 31.1.2017 prijal diamanty v hodnote viac ako 5.000,- eur, ktoré sa zhodnocujú o čiastku 10 % ročne a k dnešnému dňu má táto zábezpeka hodnotu prevyšujúcu čiastku 8.000,- eur, ako zábezpeku za platby nájmného a za služby spojené s nájmom bytu, ktoré do dnešného dňa nijako nevyúčtoval, vzájomne nezapočítal a ani ako príjem z podnikateľskej činnosti nikdy nepriznal, štátu z takéhoto nadobudnutia príjmu nezaplatil príslušnú daň z príjmu. Prevzatie diamantov žalovaný nikdy nespochybnil, aj keď na to mal príležitosť v dvoch súdnych konaniach. Súd prvej inštancie sa taktiež nevysporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré potvrdzujú, že vzájomný vzťah neskončil 31.1.2017, a ktorými sú potvrdenia žalobcu na úradných dokumentoch určených pre Úrad práce sociálnych vecí a rodiny

v Humennom a v ktorých svojim podpisom potvrdzuje, že je prenajímateľ bytu a manželka žalovaného nájomcom jeho bytu, ako aj to, že sa nevysporiadal s listinnými dôkazmi, ktorými sú výpisy z účtu žalovaného, ktoré potvrdzujú pravidelné prijímanie platieb nájomného a za služby spojené s nájmom bytu, ako aj nespochybniteľnou skutočnosťou, že po tom, ako žalobca protizákonne odpojil predmetný byt rodine žalovaného od prívodu elektrickej energie, žalovaný písomnou formou u žalobcu oznámil, že podľa § 673 ako nájomca nie je povinný platiť nájomné pokiaľ pre vady veci, ktoré on nespôsobil, nemohol prenajatú vec užívať dohodnutým spôsobom.

24. Na základe vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby vo veci rozhodol súd aj napriek tomu, že žalobca vzal návrh v celom rozsahu späť. Zároveň žiadal žalovaný, aby súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa zaoberal aj podstatnými vyjadreniami prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s tým nevysporiadal v odôvodnení súd prvej inštancie.

25. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) postupom bez nariadenia pojednávania za aplikácie ustanovenia § 370 CSP pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

26. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie alebo skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým proti strana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

27. Krajský súd ako súd odvolací vo vzťahu k prejednávanej právnej veci uvádza, že s ohľadom na skutočnosť späťvzatia žaloby žalobcom po rozhodnutí súdu prvej inštancie a s ohľadom na vyslovený nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby bola predmetom rozhodovania v rámci vyvolaného odvolacieho konania otázka, či na strane žalovaného sú dané také vážne dôvody, pre ktoré by bolo na mieste späťvzatie žaloby žalobcom nepripustiť a vo veci rozhodnúť meritórne tak, ako to požadoval žalovaný. Krajský súd vo vzťahu k tejto otázke považuje za prioritné zdôraznenie základného princípu, ktorým je ovládané sporové civilné konanie, ktorým je princíp dispozičný. Vychádzajúc zo zásady „autor dominus litis“, t.j. žalobca je pánom sporu, je na žalobcovi či bude spor začatý a či bude tiež ukončený. Konkrétne sa dispozičný princíp prejavuje primárne v práve realizovať tzv. dispozičné úkony, ktorými je nakladanie s konaním, resp. jeho predmetom. Niektoré z týchto úkonov sú v dispozícii všetkých strán konania, niektoré môžu realizovať iba strany v určitom procesnom postavení. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako strany v konaní s postavením tzv. „dominus litis“ (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania.

28. Úprava civilného procesu v zákonom ustanovení § 370 ods. 1, 2 CSP umožňuje, aby žalobca aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie zobral žalobu späť. Zároveň však táto úprava umožňuje, aby v prípade, ak má protistrana preto vážne dôvody nebolo späťvzatie žaloby súdom pripustené. Zákon pre nesúhlas, ktorý mal byť podkladom pre rozhodnutie o neúčinnosti späťvzatia žaloby súdom vyžaduje, aby bol podložený vážnymi dôvodmi, pričom nestanovuje čo možno za vážne dôvody na strane žalovaného, pre ktoré súd späťvzatie nepripustí považovať. S prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a na povahu uplatneného nároku je preto potrebné vždy zvážiť či nesúhlas so späťvzatím žaloby je založený na právnom alebo inom, napr. morálnom, procesne ekonomickom a pod. záujme žalovanej strany, ktorý je spôsobilý odôvodniť požiadavku aby o žalobe bolo meritórne rozhodnuté napriek prejavenej nedostatku vôle žalobcu pokračovať v spore (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo/995/2004). V sporovom konaní je tento záujem pravidla daný, ak ide o konanie, ktoré mohlo byť začaté aj na návrh žalovaného a ktorého výsledkom je rozhodnutie majúce povahu tzv. iudicium duplex alebo vtedy, ak má meritórne rozhodnutie význam pre právne postavenie žalovaného (obdobne rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/275/2005). O spory označované ako iudicium duplex sa jedná v prípade konaní, v ktorých účastníci na oboch stranách majú tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného, a v ktorých súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, pretože spôsob vysporiadania vyplýva priamo zo zákona (napr. konanie o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo konanie o zrušenie a vyporiadenie podielového spoluvlastníctva). Za vážne dôvody na strane žalovaného možno vo všeobecnosti označiť dôvody významné pre prejednanie veci, ktoré musia byť vecné, musia sa týkať podstaty sporu a viesť k záveru o dôležitosti rozhodnutia vo veci samej pre právne postavenie žalovaného.

29. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

30. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon žalobcu, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednávaní svojho žalobného nároku celkom alebo v určitej časti nemá záujem, a je uzrozumený s tým, že o jeho návrhu (časti jeho návrhu) nebude súdom meritórne rozhodnuté. K späťvzatiu žaloby môže dôjsť v ktoromkoľvek štádiu konania od podania žaloby do právoplatného rozhodnutia vo veci. Pretože späťvzatie žaloby môže byť v rozpore s oprávnenými záujmami žalovaného (v sporovom konaní) alebo inými účastníkmi konania (v nespоровom konaní alebo v konaní vo veciach, o ktorých bolo rozhodnuté iným orgánom) na dokončenie konania meritórnym rozhodnutím vo veci má žalovaná strana (resp. ostatní účastníci) zásadné právo vyjadriť nesúhlas s týmto žalobcovým procesným úkonom. Iba výnimočne, ak žalobca vezme žalobu späť, súd konanie nezastaví. Je to iba v prípade, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Vážne dôvody, ktoré odôvodňujú nesúhlas žalovanej strany so späťvzatím žaloby, spravidla spočívajú v tom, že žalovaný alebo iný účastník konania má právny alebo iný (morálny, ekonomický a pod.) záujem na tom, aby o žalobe bolo meritórne rozhodnuté. Vážny dôvod k nesúhlasu so späťvzatím žaloby má žalovaný aj vtedy, ak dokazovanie vo veci postúpilo tak ďaleko, že možno očakávať rozhodnutie súdu. (Uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 26. novembra 2014, sp. zn. 22Cdo/2149/2014)

31. V súvislosti s dôvodmi uvedenými žalovaným v odvolaní, pre ktoré nesúhlasil so zastavením konania, odvolací súd uvádza, že zákon sice bližšie nešpecifikuje čo treba považovať za vážny dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby, nepochybne ale musí ísť o dôvod, z ktorého vyplýva, že je tu dôvodná požiadavka, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá. Súd preto musí s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a povahou uplatňovaného nároku zvážiť, či nesúhlas so späťvzatím je založený na právnom alebo inom (napr. ekonomickom alebo morálnom) záujme druhej strany, aby o žalovanom návrhu bolo meritórne rozhodnuté i napriek nezáujmu žalobcu pokračovať v spore. V sporovom konaní je tento záujem spravidla daný vtedy, ak konanie mohlo byť začaté aj na základe žaloby žalovaného (judicium duplex), ako napríklad v konaní o zrušenie vyporiadání podielov a spoluvlastníctva a vec bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebo, ak meritórne rozhodnutie má právny význam pre žalovaného. To však platí len vtedy, ak by došlo k splneniu žalobou uplatňovaného nároku. Ak ale plnenie už bolo poskytnuté (nie je rozhodnuté či žalovaný plnil dobrovoľne alebo splnenie dlhu bolo realizované nútené), odpadá samotná podstata sporu a konanie o rozhodovaní sporu o návrhu na splnenie povinnosti už nemôže viesť k sledovanému účelu. Pri takomto zistení musí súd žalobu (ak ju žalobca nevezme späť) zamietnuť, bez ohľadu na to, či a v akom rozsahu bol uplatnený nárok opodstatnený (resp. neopodstatnený).

32. V odvolaní uvádzané námietky žalovaného proti zastaveniu konania nepredstavujú podľa názoru odvolacieho súdu vážny dôvod, pre ktorý by nemohlo dôjsť k účinnému späťvzatiu žaloby žalobcom a potrebe meritórneho rozhodnutia vo veci. V konaní je nepochybne a nespochybňoval to ani žalovaný, že došlo k vyprataniu nehnuteľnosti žalovaným a jeho rodinou a žalovaným uvádzané etické a morálne dôvody spočívajúce v tom, že ten tak urobil pod nátlakom v trestnom konaní, neodôvodňujú iný záver než ten, ktorý urobil súd prvej inštancie, že je potrebné konanie zastaviť. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že mu zastavením konania bude odopretá možnosť na spravodlivý proces, a to v určení, či nájomný pomer medzi stranami trvá alebo nie, odvolací súd k tomuto poukazuje, že predmetom konania bol návrh žalobcu na vypratanie bytu s tým, že po vyprataní bytu žalovaným a jeho rodinou, v prípade, ak by žaloba nebola zobrať späť, by nezostávalo súdu nič iné, len žalobu zamietnuť. Súd bez toho, aby to navrhol žalobca, nemôže rozhodovať o tom, či tu v minulosti bol nájomný vzťah alebo nebol, resp. či tento nájomný vzťah doposiaľ trvá.

33. Pokiaľ žalovaný namietal nezákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu v trestnej veci, tak odvolací súd uvádza, že tieto námietky, resp. opravné prostriedky môže použiť v tomto trestnom konaní, nie však v civilnom konaní, ktoré je predmetom tohto konania, v ktorom vystupuje v postavení žalovaného nie obžalovaného, a tieto preto nepredstavujú vážny dôvod, pre ktorý by nemohlo dôjsť k určenému späťvzatiu žaloby žalobcom a potrebe meritórneho rozhodnutia.

34. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, keď zistil, že zastavenie konania zaviniel žalovaný, ktorý predmetný byt vypratá po rozhodnutí súdu prvej inštancie, preto žalobcovi priznal

náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorej v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP rozhodne prvoinštančný súd.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).